

Sygn. akt VIII Ca 178/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca : SSO Małgorzata Kończal (spr.)

Sędziowie : SO Hanna Matuszewska, SO Marek Lewandowski

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2014 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : G. M.

przeciwko : W. I.

o zapłatę

na skutek skargi powoda

o wznowienie postępowania

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu

z dnia 21 marca 2012 roku

sygn. akt VIII Ca 34/12

postanawia: odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 marca 2012 roku Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie : SSO Róża Kujawa, SSO Rafał Krawczyk, SSO Jadwiga Siedlaczek oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 29 listopada 2011 r. sygn. akt IC 1119/11 .

W dniu 27 marca 2014 r. wpłynęła skarga powoda o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia z dnia 21 marca 2012 roku w sprawie VIII Ca 34/12. Skarżący w skardze wskazał, że wyrokiem z dnia 29 listopada 2011r. Sąd Rejonowy oddalił jego powództwo w sprawie IC 1119/11 przeciwko W. I. o zapłatę z powodu przedawnienia, a Sąd Okręgowy w Toruniu wyrokiem z dnia 21 marca 2012r. w sprawie VIII Ca 34/12 oddał jego apelację od tego wyroku. Skarżący podał też, że w sprawie IC 2363/04 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Toruniu postępowanie zostało w dniu 13.10.2008r. zawieszona na zgodny wniosek stron, a postanowieniem z dnia 18 listopada 2009r. umorzona. Dopiero w styczniu 2014r. skarżący otrzymał od swojego znajomego przechowywane przez niego dokumenty przekazane mu na przechowanie, a wśród nich dowód nadania wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania w sprawie IC 2363/04 i sam wniosek. Wynika z niego, że wniosek został złożony w terminie, a więc umorzenie postępowania było bezzasadne. Zdaniem skarżącego, nowy dowód, który nie mógł być dotychczas powołany wskazuje na brak podstaw do umorzenia postępowania, a to oznacza, że podniesienie przez pozwanego zarzutu przedawnienia było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nie powinno być uwzględnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga powoda o wznowienie postępowania podlegała odrzuceniu.

Skarga o wznowienie postępowania jest swego rodzaju nadzwyczajnym środkiem odwoławczym. Można z niej skorzystać wyjątkowo, gdy wystąpią określone w art. 401, 401¹ i 403 k.p.c. podstawy wznowienia. Ponieważ jest to środek nadzwyczajny, jego złożenie jest sformalizowane. W myśl art. 409 k.p.c. skarga o wznowienie powinna czynić zadość warunkom pozwu oraz zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, podstawę wznowienia i jej uzasadnienie, okoliczności stwierdzające zachowanie terminu do wniesienia skargi oraz wnioski o uchylenie lub zmianę zaskarżonego orzeczenia.

Zgodnie z art. 401 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności: jeżeli w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona albo jeżeli orzekał sędzia wyłączony z mocy ustawy, a strona przed uprawomocnieniem się wyroku nie mogła domagać się wyłączenia; jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe. Na podstawie art. 401¹k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Według art. 403 k.p.c. można żądać wznowienia jeżeli wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym, jeżeli wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa oraz w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Obowiązek wskazania podstawy wznowienia wymaga uwzględnienia zamkniętego katalogu podstaw wznowienia przewidzianych przez ustawę i oparcie skargi wyłącznie o podstawę wskazaną w art. 401-403. Obowiązek wskazania ustawowej podstawy wznowienia wynika bardziej jednoznacznie z treści art. 410 §1, który przewiduje odrzucenie skargi nieopartej na ustawowej podstawie. Wskazanie podstawy wznowienia powinno się odbywać poprzez określenie okoliczności uzasadniających złożenie skargi. Powyższe oraz uzasadnienie podstawy wznowienia jest niezbędne przy badaniu dopuszczalności wznowienia w ramach wstępnego badania skargi przeprowadzanego przez sąd. Samo sformułowanie podstawy wznowienia w nawiązaniu do treści przepisu nie oznacza bowiem, że skarga jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia (por. postanowienie SN z dnia 29 stycznia 1968 r., I Cz 122/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 154). Przepis nie wymaga, aby przytoczenie podstawy wznowienia obejmowało powołanie konkretnego przepisu, konieczne jest natomiast wskazanie okoliczności faktycznych odnoszących się do określonej w powołanych powyżej przepisach, podstawy wznowienia. Trzeba jeszcze raz podkreślić, że tylko powyższe okoliczności mogą stanowić podstawę do żądania wznowienia postępowania.

Tymczasem z treści skargi wynika, że powód powołując się na art. 403 §2 k.p.c., czyli wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu, wywodzi skutki prawne z dokumentów w postaci wniosku o pojęcie postępowania i dowodu nadania tego wniosku w sprawie IC 2363/04. Nie ma wątpliwości, że powołane przez skarżącego środki dowodowe nie mogły mieć wpływu na wynik postępowania w sprawie, w której została złożona skarga o wznowienie postępowania. Odnalezienie dowodu nadania wniosku o podjęcie postępowania mogłoby mieć znaczenie w sprawie IC 2363/04, gdyby powód kwestionował umorzenie postępowania. Natomiast w sprawie IC 1119/11 powód powoływał się na nadużycie prawa przez pozwanego poprzez podniesienie zarzutu przedawnienia, nie powoływał się natomiast na złożenie osobistego wniosku o podjęcie postępowania (wskazywał na spóźnione złożenie takiego wniosku przez jego pełnomocnika). Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia był analizowany zarówno przez sąd I instancji jak i sąd odwoławczy. Dlatego odnalezienie dowodu nadania wniosku o podjęcie

postępowania w sprawie IC 2363/04 nie może zostać uznane za nowy środek dowodowy, który mógłby mieć wpływ na wynik postępowania w sprawie o sygn. IC 1119/11 Sądu Rejonowego w Toruniu.

Reasumując, należy uznać, że skarga powoda o wznowienie postępowania nie została oparta na ustawowej podstawie.

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisane terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy, zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c. postanowił jak w sentencji.